

ПРЕС КЛИПИНГ

9. децембар 2013.

НАСЛОВИ

Синдикат тражи затварање Специјалне затворске болнице;(стр.2)

„Раднички” закон о стечају;(стр.3)

Синдикати одбацили план владе за Аеродром Никола Тесла;(стр.4)

У тридесетој траже посао преко везе и живе од џепарца;(стр.5)

До новог посла за десетак година;(стр.7)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:467529-Sindikrat-trazi-zatvaranje-Specijalne-zatvorske-bolnice>

Синдикат тражи затварање Специјалне затворске болнице

ФоНет

Синдикат правосуђа Србије захтеваће од Министарства здравља да донесе одлуку о привременој забрани рада Специјалне затворске болнице - нема дозволу за обављање здравствене делатности

Синдикат правосуђа Србије најавио је у недељу да ће захтевати од Министарства здравља Србије да донесе одлуку о привременој забрани рада те болнице која никада није добила дозволу за обављање здравствене делатности, иако тренутно има око 600 лица на лечењу, и то већи број на одељењу психијатрије.

Специјална затворска болница обавља здравствену делатност, односно болничко лечење лица током истражног поступка, издржавања казне, као и лица којима је суд изрекао меру безбедности обавезног чувања и лечења.

Без обзира на то које кривично дело су извршили, о законским правима болесног затвореника води се рачуна. И радници ове установе желе да се ускладе са законом, каже се у саопштењу.

Синдикат наводи да болница никада није добила решење о испуњености услова за обављање здравствене делатности, иако тренутно има скоро 600 лица на лечењу, и то већи број на одељењу психијатрије.

Како се истиче, здравствени радници, као и остали запослени у болници су тиме оштећени, јер иако раде на нарочито тешким, напорним и штетним пословима, немају скраћено радно време нити због тога увећан број дана годишњег одмора.

Колико ризичан посао обављају, говори и недавни напад на запосленог и његово повређивање. Делатност болнице се води као судска и правосудна делатност, због чега доктори имају звање саветника јер се третирају као државни службеници. Директор Управе није уложио нимало напора да им, барем, промени звања у складу са послом који обављају у тој болници, нагласио је Синдикат правосуђа.

Запослени у Специјалној затворској болници најоштрије осуђују игнорисање и ћутање Управе за извршење кривичних санкција и Министарства правде и државне управе због тога што су показали непоштовање према запосленима у тој болници, наводи се у саопштењу синдиката.

Синдикат оцењује да је Специјална затворска болница пример небриге јер нема неопходне дозволе а услови рада су за сваку осуду.

О томе је на заједничком састанку још почетком октобра обавештен директор Управе за извршење кривичних санкција који је обећао да ће се заложити код министра правде да се проблем реши.

Прошла су два месеца, а они избегавају сваки контакт са запосленима, истиче се у саопштењу.

„Раднички” закон о стечају

Према предложеном пропису запосленима у пропалим фирмама биће исплаћене минималне зараде и повезан стаж

Србија још неко време неће бити у стању да у потпуности примени западноевропска правила у стечају предузећа, брзу, ефикасну наплату дугова и постављање фирме на здраве ноге не би ли што пре опет почела да ради, али с предложеним новим законом, за разлику од старог, бар ће интерес радника бити максимално заштићен.

Према новом закону о стечају, радници би требало да имају потпуно повезан стаж и исплаћене све заостале плате бар у висини минималца, и били би у првом исплатном реду. Буџетом за 2014. влада је предвидела 200 милиона евра за исплату заосталих зарада и доприноса.

У другом исплатном реду су отпремнине. Следе добављачи и други необезбеђени повериоци, док ће повезана фирме пасти у последњи исплатни ред заједно са блиским власницима капитала.

Према неким проценама трећина од 153 фирме у реструктурирању могла би да оде у стечај. Оног тренутка када се то деси сви радници, по предлогу новог закона, аутоматски остају без посла, као и по одредбама садашњег прописа. Стечајни управник накнадно може да их ангажује, по основу уговора о раду на одређено време или уговора о делу.

– Нови закон доноси потпуну транспарентност рада, одговорност стечајних управника и снага је у рукама поверилаца, рекао је Саша Радуловић, министар привреде на недавно одржаној јавној расправи поводом овог прописа.

– Појачани су одговорност стечајних управника и права поверилаца који ће моћи да га смене. Управник није државни службеник. Он ради у интересу колективног намирања поверилаца и њима треба највише да буде одговоран за квалитет свог рада. Законитост читавог поступка надгледа судија. Агенција за приватизацију ће их такође надзирати, али неће моћи ништа да налаже управницима, већ ће анализирати њихов рад и судији подносити притужбе на рад управника, објаснио је Радуловић и тиме одговорио на примедбе Уједињених региона Србије, странке бившег министра финансија и привреде Динкића, да ће од сада стечајни управници сами себе контролисати, јер се укида Агенција за лиценцирање и уводи Комора стечајних управника.

Међутим, према Радуловићевим речима, у уређеним државама Агенција за лиценцирање стечајних управника не постоји, јер се тада јавља сукоб између агенције и суда – ко има главну реч у контроли поступка. Наравно да суду припада старање о законитости поступка.

Он сматра да је надзор стечајних поступака лоше функционисао. Доста је било злоупотреба, без санкција са много оштећених поверилаца.

Комора ће, како је објаснио, функционисати по истом принципу као и адвокатска и финансираће се од чланарина, а не из буџета.

Млађан Динкић, бивши министар финансија и привреде каже пак да овај закон „нуди очајна решења и интересно је оријентисан ка заштити самих стечајних управника”.

– Данас држава одлучује да ли неко може да буде стечајни управник. То ради кроз њихову Агенцију за лиценцирање. У неким другим земљама то раде кроз Министарства правде. Радуловић, као бивши стечајни управник и члан Удружења стечајних управника, кроз нови закон предлаже да стечајни управници сами себе контролишу и да сами себи одузимају и додељују лиценце. Држава нема никакву контролу над њима –тврди Динкић.

Упитан како их нико не контролише када су ту суд и повериоци Динкић одговара.

– То значи нико, јер нема државе. Суд је независан од државе. Повериоци немају везе са државом и стечајни управници су независни од државе. Он дакле жели да омогући да стечајни управници могу да раде шта хоће – да одуговлаче стечајне поступке докле хоће, рекао је Динкић.

Радуловић: С новим законом мање злоупотреба

Министар привреде Саша Радуловић изјавио је да је један од највећих проблема у процесима стечаја у Србији злоупотреба уочи и током самог поступка и оценио да ће нови закон то спречити, али и скратити време њиховог трајања и појачати надзор над самим поступком.

„Новим законом ће се ојачати улога поверилаца и појачати контрола стечајног поступка, али и регулисати процена вредности стечајне имовине”, казао је он на округлом столу о Нацрту закона о стечају, „Банкрот – шанса за нови почетак”.

Он је навео да су кључне новине у томе што у први исплатни ред улазе све минималне зараде и повезивање стажа.

Додао је да је предвиђено укидање посебног исплатног реда за Пореску управу, а повезана лица се стављају у последњи исплатни ред и не могу да учествују у поверилачким органима.

„Мења се систем надзора и главни за надзор над стечајним поступком биће судија, док је повериоцима дата могућност да смене стечајног управника”, казао је он.

Бета

М. Авакумовић

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/sindikati odbacili plan vlade za aerodrom nikola tesla.4.html?news_id=272505

Синдикати одбацили план владе за Аеродром Никола Тесла

АУТОР: БЕТА

Београд - Четири репрезентативна синдиката Аеродрома Никола Тесла одлучила су да одбаце план Владе Србије који, како наводе, предвиђа да компанија Етихад у будућности има монопол над ваздушним саобраћајем, као и над аеродромом Никола Тесла, наводи се у заједничком

саопштењу.

Како се истиче, о таквом плану Владе представнике синдиката је обавестио представник Владе Лука Томић, са којим су разговарали 5. децембра, а одлуку да га у потпуности одбаце синдикати су донели у петак на хитном састанку.

„Синдикати се противе намери Владе да се компанији Етихад да концесија на 20 година, да се из Аеродрома Никола Тесла Београд издвоји делатност земаљског опслуживања и припоји компанији Супорт или другој фирми која би требало да се тим пословима бави у будућности“, наводи се у заједничком саопштењу Независног синдиката, Синдикалне организације, Синдиката АСНС и Синдиката Слога. Они су навели и да их је представник Владе обавестио о томе да ће Влада омогућити улазак Етихада у Аеродром Никола Тесла ради процене оправданости поступка припајања Делатности земаљског опслуживања, као и да ће након процене коначну одлуку донети Влада.

Синдикати су истакли да је обједињавање комплетне услуге ваздухопловства и предаја у руке Етихаду у супротности са домаћим и међународним законодавством о ваздушном саобраћају, као и да би за последицу то имало одлазак великих авио-компанија које већ послују у Србији.

„Све ово би за последицу имало смањење буџетских прихода, стварање вишка запослених, као и повећање цене услуга корисницима, пада квалитета пружених услуга, а све у интересу остваривања профита Етихада“, упозорили су синдикати.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/u-tridesetoj-traze-posao-preko-veze-i-zive-od-dzeparca>

У тридесетој траже посао преко везе и живе од џепарца

Непотизам при запошљавању велики је проблем и у Србији, али и у свим комшијским земљама, показало је последње регионално истраживање о стању на тржишту рада, чије је резултате изнела компанија „Инфостуд“. Док 30 одсто Срба сматра да је за добијање посла најбитнија веза, истог је мишљења двоструко више Хрвата.

Директор пројекта за боље услове пословања у УСАИД-у Јо Лаутер каже да су половина свих незапослених у Србији млади људи који не могу да добију посао, и то они млађи од 30 година.

- То је ужасна ситуација - оценио је Лаутер.

Запошавање преко пријатељских, кумовских, породичних и ко зна каквих веза, као и обијање прагова и вишегодишње чекање на први посао, одбијање послодавца да прими радника без искуства, само су неке од пратећих појава у покушају незапослених да нађу радно место. Колико је тешко, најбоље знају млади који су, без обзира на дипломе и знање које имају, у

немилости газда због тога што немају радно искуство. Уз све то, није ни чудо што упарац примају и у тридесетој години.

Највећи број незапослених у Србији, њих чак 41 одсто, између 21 и 35 година старости своје трошкове измирује уз помоћ родитеља, показало је регионално истраживање спроведено током протеклог онлајн сајма запошљавања – „Виртуални дан каријера и знања 2013”, који је истовремено одржан у Србији, Босни и Херцеговини и Хрватској.

Када је дужина незапослености у питању, нема правила, па тако седам одсто испитаника на посао чека више од десет година, а неки тај проблем реше врло брзо. Истраживање, у којем је учествовало око 300 незапослених из Србије, показало је да, када је дужина чекања на посао у питању нема правила, а период незапослености траје од три месеца па и до неколико година. По десет одсто незапослених не ради до три односно до шест месеци, између шест месеци и годину дана незапослен је сваки пети анкетирани, а исто толико њих нема посао између годину и две, саопштио је „Инфостуд”.

Поражавајући податак ипак је тај да чак 41 одсто незапослених, како у Србији, тако и у Хрватској, своје трошкове подмирује уз помоћ родитеља. Тај податак добија на тежини ако се узме у обзир да свега 17 одсто учесника анкете из Србије има до 25 година, наглашавају у тој интернет-компанији.

Рачуни се, напомињу, плаћају и повременим хонорарним радом, што чини четвртина испитаника, сваки десети прима паре од завода за запошљавање, док десет одсто анкетираних ради „на црно”. Иначе, највећи број анкетираних се углавном пријавио на 11 до 30 конкурса за посао.

Раније саопштени резултати регионалног истраживања показали су и да криза на тржишту рада највише погађа запослене у Босни и Херцеговини, где је готово 50 одсто фирми запосленима смањило плате или уручило отказ. Ипак, ако се суди по резултатима, у Србији је на тржишту рада тренутно боље него у комшилуку. Током протекле године послодавци у Србији су у највећој мери проблем кризе решавали замрзавањем плата и тако што нису запошљавали нове раднике. Ипак, за разлику од Хрватске где је 40 одсто послодаваца запосленима смањило плате, односно БиХ где је исто учинила готово половина компанија, у Србији је тај проценат мањи – 29 одсто. У нашој земљи такође је било и мање отказа него у суседству те је тек сваки трећи послодавац морао да смањи број запослених, док је у Хрватској и БиХ исто учинило 40 одсто послодаваца. Свега 15 одсто запослених у Србији изјавило је да у њиховој фирми кризе није било.

С. Глушчевић

Или шеф или партија

И напредак у каријери лакше је остварити ономе ко је члан неке политичке партије или је „добар са шефом”. Наиме, тек сваки пети радник у државној фирми напредак у каријери постиже захваљујући свом фер раду. „Инфостудово” истраживање је показало да је чак 45 одсто анкетираних навело да је за напредовање потребна припадност некој политичкој партији, а још 40 одсто је потврдило да се може напредовати и уколико запослени има близак однос са шефом

До новог посла за десетак година

Сада је сасвим јасно да Србију чекају три паклене године у којима ће или успети да победи економску кризу или ће грчки сценарио постати наша стварност. Другим речима, мора нам бити горе да би нам било боље.

Мада то делује тешко и болно, јер нам ни до сада нису цветале руже, неспорна је чињеница да предстојеће додатно стезање мора оставити нове ожилке. Управо те нове ожилке платиће неколико десетина хиљада запослених, а колико ће их тачно бити у овом тренутку може само да се нагађа. Дакако, додатни цех, ако се ту још има шта плаћати, поднеће и незапослени, јер у наредне три године њихове и овако мале шансе за радно место биће сведене на немогућу мисију.

Тешко је рећи колико ће тачно радника наредне године остати без посла, али је сасвим извесно да ће та несрећа задесити далеко мањи број но што се пре само два месеца помињао. Наиме, колико у октобру ресорни министар финансија Лазар Крстић говорио је о вишку од чак 140.000 запослених у јавном сектору. Та бројка се отприлике поклапа са захтевом ММФ који већ неколико година понавља да се број запослених у јавном сектору у Србији мора смањити за најмање 20 одсто. Како је коначно обелодањено да јавни сектор Србије има 750.000 запослених, онда би тих 20 одсто значило 150.000 вишка. Министар Крстић је говорио о бројки која је за 10.000 мања, али је свакако најближа ономе што ММФ од Србије тражи.

Министар привреде Саша Радуловић помињао је да ће у 153 предузећа у реструктурирању бити вишка између 20.000 и 30.000 запослених. Он није ту рачунао јавна предузећа. Синдикати су, пак, тражећи смену Радуловића, тврдили да ће због промене закона о стечају, приватизацији и раду, без посла до године остати најмање 100.000 радника. Уз то, тврдили су синдикалци, и плате запослених ће бити смањење за неколико процената.

Како год, лицитирању броја оних који ће наредне године остати без посла на пут је стао министар Крстић, који је пре неколико дана објаснио да у Транзиционом фонду, који се основа за исплату отпремина онима који ће остати без посла, те заосталих минималних плата и доприноса, укупно има 20 милијарди динара. То практично значи, прецизирао је министар, да реално има новца за отпремине од 15.000 до 20.000 радника. Ако је министрова рачуница тачна, онда би то требало да значи да ће без посла остати највише 20.000 радника, а могуће је и нека хиљада мање.

Не треба сумњати да је на оволику незапосленост и то изузетно велика бројка, али је ипак седам пута мања од оне која се у први мах појавила и вишеструко мања од оне која се у жару расправе о новом закону о раду могла чути. Међутим, из министрове изјаве није јасно да ли је планирана сума новца у Транзиционом фонду намењена само за 2014, или и за 2015. и 2016, за које је заједно урађена фискална прогноза.

Јер, ако ће наредне године без посла остати између 15.000 и 20.000 запослених -пошто толико новца има у Транзиционом фонду - па ће исто толико у њему новца бити и за 2015. и 2016. годину, е то би онда значило да ће за те три године без посла укупно остати између 45.000 и 60.000 радника. То је остала недоумица коју ваља разјаснити и пред јавност изнети.

Међутим, чак и да буде реч о само 15.000 отпушених, нико још није покренуо питање шта ће с њима даље бити и чија ће они брига постати. Јер, до сада су радници након добијања

отпремина одлазили на тржиште рада и тамо настављали да добијају месечну надокнаду најмање годину, а неки и две. Значило би то да ће се они само преселити са једног на други државни шалтер па се одмах поставља питање о каквој је ту уштеди реч и због чега су ти људи остали без посла.

Ипак, извесно је да је ово последња шанса да се уведе ред и покуша сачувати и оно мало економије коју Србија има. Но, и поред тога што би без посла могло остати мање запослених него што се то чинило пре неколико месеци, чињеница је да од смањења стопе незапослености тешко да ће ишта бити, а управо је она највећа болест нашег друштва без чијег излечења оно не може напред.

– Ова ситуација практично значи да ће исти ниво незапослености, односно запослености, остати до 2025.године. То значи да, ако сте млад човек који не може да нађе посао, нећете имати много веће шансе ни наредних 10 до 12 година – прокоментарисао је економиста Владимир Глигоров.

Ако се уз све ово дода и пропис по којем је Влада Србије одредила, а посланици усвојили, да у наредне две године нема запошљавања у јавном сектору, онда је више него јасно да они који остану без посла, поред ових који га већ сада немају, тешко могу доћи до новог. Осим ако не дође до “прилива” страних инвеститора, домаћи почну да отварају радна места, приватно предузетништво не доживи процват...

Много тога је „ако”, а шансе да се то у наредне три године, а вероватно и после тога, промени, реално су мале. Јер, ни у економски глиб нисмо упали одједном, нити се јавни сектор “гојио” само последњих година. Радило се то безмало деценијама, а цех плаћају и преко њихових леђа се ломи данашње радно способне генерације. Они који данас посла немају и они који ће га изгубити.

Љубинка Малешевић